

Sikken voldsom trængsel og alarm
(Julestemning)

1.

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træ'r og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk dem bare: under indkøbspris.
Pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk dem bare: under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris,
tænk dem bare: under indkøbspris!

2.

Håndværksmanden han må holde her,
kunstneren har også sit besvær.
Og hans værker spredes vidt omkring,
takket være Hornemann og Bing!
Man af kundskabsvæsnet daglig ser,
at poeterne bli'r fler og fler.
Selv min lille bly forfrosne fugl
kvidrer med i dag, for det er jul.
Jul, jul, jul, jul, jul,
kvidrer med i dag, for det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
kvidrer med i dag, for det er jul,

3.

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen slutes med begejstret sind.
Børnene de hopper rask af sted,
bedstefader han er også med,
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
Gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

4.

Juleaften, o hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød,
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad,
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul.

5.

Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidligt op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke du'r,
thi så får man sig en lille lur.
Lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur.

6.

Op ad dagen går man byen rundt,
trækker vejret lidt, det er så sundt.
Alle folk er i den nye stads,
men om aftenen er der fint kalas.
Gud velsigne den, som først opfandt
det at lege jul og give pant.
Unge pige, lad os lege skjul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.

7.

Du som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst,
dog har jeg det håb, at - før jeg dør -
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, thi den er falsk og hul,
rør blot ikke ved min gamle jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul.

Tekst: Peter Faber (1850) 1810-1877,
Melodi: fra "Lumpacivagabundus"
(Tidligere er melodien tillagt Emil Horneman)